

ДИРЕКТИВА 2000/31/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 8 юни 2000 година

за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар
(„Директива за електронната търговия”)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, членове 55 и 95,

като взеха предвид предложението на Комисията⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽²⁾

в съответствие с процедурата по член 251 от Договора⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Европейският съюз се стреми да създаде все по-тесни връзките между държавите и народите на Европа и да гарантира икономически и социален напредък. В съответствие с член 14, параграф 2 от Договора, вътрешният пазар обхваща пространство без вътрешни граници, в което е гарантирано свободното движение на стоки, услуги и свободата на установяване в този пазар. Развитието на услуги на информационното общество в това пространство без вътрешни граници е основно средство за премахване на бариерите, които разделят европейските народи.

(2) Развитието на електронната търговия в рамките на информационното общество предлага сериозни възможности за осигуряване на заетост в Общността, особено в малки и средни предприятия, и ще стимулира икономическия растеж и инвестиции от европейски фирми в областта на иновационните технологии, и може също така да

⁽¹⁾ ОВ L 24, 27.1.1987 г., стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 77, 27.3.1996 г., стр. 20.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 6 май 1999 г. (ОВ C279, 1.10.1999 г., стр. 389). Обща позиция на Съвета от 28 февруари 2000 г. _ОВ C128, 8.5.2000г., стр.32) и Решение на Европейския парламент от 4 май 2000 г. (все още непубликувано в Официален вестник)

увеличи конкурентноспособността на европейската промишленост, при условие, че всеки има достъп до Интернет.

(3) Правото на Общността и характеристиките на правния ред са важно предимство за да могат европейските граждани и оператори да се възползват напълно, без оглед на границите, от възможностите, които електронната търговия предлага; поради това настоящата директива има за цел да гарантира висока степен на правна интеграция на Общността, с цел създаване на реално пространство без вътрешни граници за услугите на информационното общество.

(4) Важно е да се гарантира, че електронната търговия може да се възползва в пълна степен от вътрешния пазар и че следователно чрез Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 03.10.1989 г. относно съгласуването на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност⁽⁴⁾, ще се постигне високо ниво на интеграция в Общността.

(5) Развитието на услуги на информационното общество в Общността се възпрепятства от редица правни бариери за нормалното функциониране на вътрешния пазар, които правят по-непривлекателно упражняването на свободата на установяване или свободата на предоставяне на услуги; тези бариери са резултат от различията в законодателството и правната несигурност на националните режими, приложими към тези услуги; при отсъствието на координация и адаптиране на законодателството в съответните области, съществуването на пречките би могло да бъде оправдано в светлината на съдебната практика на Съда на Европейските общности; правна неяснота съществува и по отношение на обхвата на контрола, който държавите-членки могат да упражняват върху услугите, предлагани от други държави-членки.

(6) В светлината на целите на Общността, на членове 43 и 49 от Договора и вторичното законодателство на Общността, тези бариери следва да се премахнат, като се съгласуват някои национални законодателства и се изяснят някои правни концепции на равнище Общността, доколкото е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар; като разглежда само някои специфични въпроси, които пораждат проблеми за вътрешния пазар, настоящата директива отговаря напълно на необходимостта от спазване принципа на субсидиарност, формулиран в член 5 на Договора.

(7) За да се гарантира правна яснота и доверие от страна на клиента, настоящата директива следва да определи ясна и обща рамка, която да обхваща някои правни аспекти на електронната търговия на вътрешния пазар.

(8) Целта на настоящата директива е да се създаде правна рамка за гарантиране на свободното движение на услуги на информационното общество между държавите-членки, а не да се хармонизира законодателството в областта на наказателното право.

⁽⁴⁾ ОВ L 375, 31.12.1985, стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 95/26/ЕО (ОВ L 168, 18.7.1995, стр. 7).

(9) Свободното движение на услуги на информационното общество в много случаи може да бъде специфично отражение на един по-общ принцип в законодателството на Общността, а именно свободата на словото, които е залегнал в член 10, параграф 1 на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, която е ратифицирана от всички държави-членки; поради това, директиви, които се отнасят до предоставянето на услуги на информационното общество, трябва да гарантират, че такава дейност може да се извършва свободно в съответствие с този член, при спазване единствено на ограниченията, предвидени в параграф 2 на този член и в член 46, параграф 1 от Договора; настоящата директива няма за цел да засегне националните основни правила и принципи, които се отнасят до свободата на словото.

(10) В съответствие с принципа на пропорционалност, предвидените в настоящата директива мерки, са строго ограничени до необходимия минимум за постигането на целта за нормално функциониране на вътрешния пазар; в случаите, когато е необходимо да се предприеме действие на равнище Общността и за да се гарантира икономическо пространство, което наистина е без вътрешни граници по отношение на електронната търговия, директивата трябва да осигури висока степен на защита на целите от общ интерес, и по-специално защита на непълнолетните и човешкото достойнство, защита на потребителя и опазване на общественото здраве; съгласно член 152 от Договора, опазването на общественото здраве е съществен компонент на други политики на Общността.

(11) Настоящата директива не засяга степента на защита, и по-специално, опазването на общественото здраве и защитата на интересите на потребителите, определена от актовете на Общността; наред с другото, Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 март 1993 относно несправедливи условия в потребителските договори⁽⁵⁾ и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20 май 1997 г. относно защита на потребителите по отношение на договори от разстояние⁽⁶⁾, представляват съществен елемент за защита на потребителите в договорните отношения; тези директиви също се прилагат в тяхната цялост за услугите на информационното общество; същите достижения на правото на Общността, които са напълно приложими към услугите на информационното общество, включват също така и Директива 84/450/ЕИО на Съвета от 10 септември 1984 във връзка с подвеждащата и сравнителна реклама⁽⁷⁾, Директива 87/102/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 относно сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно потребителския кредит⁽⁸⁾, Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1990 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа⁽⁹⁾, Директива 90/314/ЕО на Съвета от 13 юни 1990 г. относно пакетните туристически пътувания, пакетните

⁽⁵⁾ ОВ L 95, 21.4.1993 г., стр. 29.

⁽⁶⁾ ОВ L 144, 4.6.1999 г., стр. 19.

⁽⁷⁾ ОВ L 250, 19.9.1984 г., стр. 17, Директива, изменена с Директива 97/55/ЕО на Европейския парламент и Съвета (ОВ L 290, 23.10.1997 г., стр. 18).

⁽⁸⁾ ОВ L 42, 12.2.1987, стр. 48. Директива, последно изменена с Директива 98/7/ЕО на Европейския парламент и Съвета (ОВ L 101, 1.4.1998 г., стр. 17).

⁽⁹⁾ ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива последно изменена с Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 84, 26.3.1997, стр. 22).

туристически ваканции и пакетните туристически обиколки ⁽¹⁰⁾, Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 16.02.1998 г. относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на продуктите, предлагани на потребителите⁽¹¹⁾, Директива 92/59/ЕИО на Съвета от 29 юни 1992 г. за общата безопасност на продуктите⁽¹²⁾, Директива 94/47/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 26 октомври 1994 г. относно защитата на купувачите с оглед на определени аспекти от договорите, свързани с придобиването на правото на временно ползване на недвижима собственост⁽¹³⁾, Директива 98/27/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 19 май 1998 г. за съдебните разпореждания за защита на интересите на потребителите⁽¹⁴⁾, Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юни 1985 г. относно сближаването на законите, подзаконови и административни разпоредби относно отговорността за дефектни изделия⁽¹⁵⁾, Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 относно определени аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции⁽¹⁶⁾, бъдещата Директива на Европейския парламент и Съвета относно продажба от разстояние на финансови услуги на потребители и Директива 92/28/ЕИО на Съвета от 31 март 1992 относно рекламата на лекарствени продукти⁽¹⁷⁾; настоящата директива не засяга разпоредбите на Директива 98/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 06 юли 1998 г. относно сближаването на законите, подзаконови и административни разпоредби на държавите-членки във връзка с рекламата и спонсорството на тютюневи изделия⁽¹⁸⁾, приета в рамките на вътрешния пазар, или на директивите за опазване на общественото здраве; настоящата директива допълва изискванията за информация, които са установени от гореспоменатите директиви, и по-специално Директива 97/7/ЕО.

(12) Необходимо е да се изключат от приложното поле на настоящата директива определени дейности въз основа на това, че свободата на предоставяне на услуги в тези сфери не може на този етап да бъде гарантирана съгласно Договора или съществуващото вторично законодателство; изключването на тези дейности не трябва да засяга инструментите, които биха се оказали необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар; данъчното облагане, и по-специално данък добавена стойност върху голям брой услуги, които са обхванати от настоящата директива, трябва да се изключи от приложното поле на настоящата директива.

(13) Настоящата директива няма за цел да определи правила в областта на фискалните задължения, нито пък предотвратява съставянето на документи, които засягат фискални аспекти на електронната търговия.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 158, 23.6.1990 г., стр. 59.

⁽¹¹⁾ ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 27.

⁽¹²⁾ ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 24.

⁽¹³⁾ ОВ L 280, 29.10.1994 г., стр. 83.

⁽¹⁴⁾ ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 51. Директива изменена с Директива 1999/44/ЕО (ОВ L 171, 7.7.1999 г., стр. 12).

⁽¹⁵⁾ ОВ L 210, 7.8.1985, стр. 29. Директива, изменена с Директива 1999/34/ЕО (ОВ L 141, 4.6.1999 г., стр. 20).

⁽¹⁶⁾ ОВ L 171, 7.7.1999 г., стр. 12.

⁽¹⁷⁾ ОВ L 113, 30.4.1992 г., стр. 13.

⁽¹⁸⁾ ОВ L 213, 30.7.1998 г., стр. 9.

(14) Защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни е уредена единствено в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни и относно свободното движение на тези данни ⁽¹⁹⁾ и Директива 97/66/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор⁽²⁰⁾, които са напълно приложими за услугите на информационното общество; тези директиви вече са установили правната рамка на Общността в областта на личните данни и, следователно, не е необходимо този въпрос да бъде включван в настоящата директива, за да се гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, и по-специално свободното движение на лични данни между държавите-членки; изпълнението и прилагането на настоящата директива следва да се осъществява в пълно съответствие с принципите за защита на личните данни, и по-специално във връзка с непоръчани търговски съобщения и отговорността на посредниците; настоящата директива не може да предотврати анонимното използване на отворени мрежи като например Интернет.

(15) Конфиденциалността на съобщенията се гарантира от член 5 от Директива 97/66/ЕО; в съответствие с тази директива, държавите-членки трябва да забраняват всякакъв вид засичания или контрол върху такива съобщения от други лица, освен от изпращачите и получателите, с изключение на случаите, когато това е разрешено от закона.

(16) Изключването на хазартните дейности от приложното поле на настоящата директива се отнася само до игрите на късмета, лотарии и облози, които включват залагания с парична стойност; това не включва промоции или игри, които целят насърчаване на продажбите на стоки и услуги и за които плащанията, ако възникнат такива, служат единствено за придобиване на рекламираните стоки и услуги.

(17) Определението на услуги на информационното общество вече съществува в законодателството на Общността в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 22 юли 1998 г., относно процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правилници, както и правилата за услугите на информационното общество ⁽²¹⁾ и в Директива 98/84/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 20 ноември 1998 г. относно правната защита на услугите, които се основават на или се предоставят при условен достъп⁽²²⁾; това определение обхваща всяка услуга, обикновено предоставена срещу заплащане, на разстояние, посредством електронно оборудване за обработка (включително цифрова компресия) и съхраняване на данни, при индивидуално поискване от страна на получателя на услугата; услугите, които са

⁽¹⁹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁰⁾ ОВ L 24, 30.1.1998, стр. 1.

⁽²¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37. Директива, изменена с Директива 98/48/ЕО (ОВ L 217, 5.8.1998, стр. 18).

⁽²²⁾ ОВ L 320, 28.11.1998 г., стр. 54.

посочени в примерния списък на приложение V на Директива 98/34/ЕО, които не включват обработка и съхраняване на данни, не се обхващат от това определение.

(18) Услугите на информационното общество обхващат широк кръг от икономически дейности, които се извършват онлайн; тези дейности може, в частност, да се състоят от продажби на стоки онлайн; не се включват дейности като доставката на стоки или на услуги офлайн; услугите на информационното общество не се ограничават единствено до услуги, които водят до онлайн сключване на договори, но също дотолкова, доколкото представляват икономическа дейност, обхващат и услуги, които не се заплащат от техните получатели, като тези, които предлагат онлайн информация или търговски съобщения, или от тези, които предоставят средства за търсене, достъп и извличане на данни; услугите на информационното общество включват и услуги, които включват предаване на информация чрез комуникационна мрежа, осигуряване на достъп до комуникационна мрежа или съхраняване на информация, доставена от получателя на услугата; телевизионното излъчване по смисъла на Директива ЕИО/89/552 и радиоразпръскването не са услуги на информационното общество, тъй като те не се предоставят по индивидуална заявка; за разлика от това, услуги предавани от точка на точка, като видео при поискване или предоставяне на търговски съобщения по електронна поща са услуги на информационното общество; използването на електронна поща или еквивалентни индивидуални съобщения, например, от физически лица, които действат извън тяхната търговска, икономическа или професионална дейност, включително и използването им за сключване на договори между такива лица, не е услуга на информационното общество; договорните отношения между служител и неговия работодател не е услуга на информационно общество; дейности, които, поради техния характер, не могат да се извършват на разстояние и по електронен път, като законоустановения одит на финансовите отчети на дружеството или медицински съвети за физически преглед на пациент не са услуги на информационното общество.

(19) Мястото на установяване на доставчика на услуга се определя в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейските общности, според която концепцията за установяване включва действително извършване на икономическа дейност чрез стабилно установяване за неопределен период; това изискване се изпълнява и в случаите, когато дадено дружество е учредено за определен период; мястото на установяване на дружество, което предоставя услуги чрез Интернет страници не е мястото, където се намира технологията, която поддържа уебсайта или мястото на което уебсайта е достъпен, а мястото, където извършва икономическата си дейност; в случаите, когато даден доставчик се е установил на няколко места, е важно да се уточни от кое място на установяване се предоставя съответната услуга; в случаите, когато е трудно да се определи от кое точно място на установяване сред няколко такива се предоставя съответната услуга, то тогава за място на установяване се приема мястото, където е центъра на дейностите на доставчика във връзка с тази услуга.

(20) Определението на „получател на услуга” обхваща всички видове ползване на услуги на информационното общество, както от лица, които предоставят информация

по отворени мрежи като Интернет, така и от лица, които търсят информация по Интернет за лични и професионални цели.

(21) Обхватът на координираната област не накърнява бъдещата хармонизация в Общността по отношение на услугите на информационното общество и бъдещето законодателство, прието на национално ниво в съответствие с законодателството на Общността; координираната област обхваща само изисквания във връзка с онлайн дейности, като онлайн информация, онлайн реклама, онлайн пазаруване, онлайн сключване на договори и не засяга правните изисквания на държавите-членки за стоките, като норми на безопасност, задължения за етиктиране, или отговорност за стоките, или изисквания на държавите-членки за доставката и транспорта на стоки, включително дистрибуцията на лекарствени продукти; координираната област не се отнася до упражняването на права за откупуване с предимство от органите на държавната власт на определени стоки, като произведения на изкуството.

(22) Услугите на информационното общество трябва да се контролират при източника на дейността, за да се гарантира ефективна защита на целите от обществен интерес; за тази цел е необходимо да се гарантира, че компетентният орган осигурява такава защита не само за гражданите на своята страна, но и за всички граждани на Общността; за да се повиши взаимното доверие между държавите-членки е важно тази отговорност да се формулира ясно от страна на държавата-членка, по произход на услугите; освен това, за да се гарантира ефективно свободата на предоставяне на услуги и правна сигурност за доставчиците и получателите на услуги, такива услуги на информационното общество трябва, по принцип, да са предмет на законодателството на държавата-членка, в която доставчикът на услугата е установен.

(23) Настоящата директива няма за цел да установява допълнителни правила на международното частно право по отношение на колизия на правни норми, нито пък разглежда юрисдикцията на съдилищата; разпоредбите на приложимото право, посочено от правилата на международното частно право, не ограничават свободата на предоставяне на услуги от информационното общество, както е предвидено в настоящата директива.

(24) В контекста на настоящата директива, независимо от правилото за контрол при източника на услугите на информационното общество, законосъобразно е, съгласно условията, установени в настоящата директива, държавите-членки да предприемат действия за ограничаване на свободното движение на услугите на информационното общество.

(25) Националните съдилища, включително гражданските съдилища, които компетентни да решават частно правни спорове, могат да вземат мерки да предвидят изключения по отношение на свободата за предоставяне на услуги на информационното общество в съответствие с условията, посочени в настоящата директива.

(26) Държавите-членки, в съответствие с условията, установени в настоящата директива, могат да прилагат национални правила на наказателното право и

наказателните процедури с оглед предприемане на всякакви мерки за разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, без да е необходимо Комисията да бъде уведомявана за тези мерки.

(27) Настоящата директива, заедно с бъдещата директива на Европейския парламент и Съвета относно търговията от разстояние на финансови услуги за потребителите, допринася за създаването на правна рамка за онлайн предоставяне на финансови услуги; настоящата директива не възпрепятства бъдещи инициативи в областта на финансовите услуги, и по-специално по отношение на хармонизацията на правилата за поведение в тази област; възможността за държавите-членки, формулирана в настоящата директива, при определени обстоятелства да ограничава свободата на предоставяне на услуги на информационното общество с цел защита на потребителите също включва мерки в областта на финансовите услуги, и по-специално такива, които защитават интересите на инвеститорите.

(28) Задължението на държавите-членки да не подлагат достъпа до дейността на доставчика на услуги на информационното общество на предварително разрешително не засяга пощенските услуги, които са обхванати от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. за общи правила за развитие на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и подобряване качеството на услугата⁽²³⁾, които се състоят физическото предаване на отпечатано съобщение по електронната поща и не засяга системи за доброволна акредитация, и по-специално доставчиците на удостоверения за електронен подпис.

(29) Търговските съобщения са от съществено значение за финансирането на услугите на информационното общество и за развитието на широка гама от нови, безплатни услуги; в интерес на защитата на потребителя и лоялната търговия, търговските съобщения, включително отстъпките, рекламните оферти и промоции или игри трябва да отговарят на редица конкретни изисквания за прозрачност; тези изисквания не накърняват разпоредбите на Директива 97/7/ЕО; настоящата директива не следва да засяга съществуващи директиви за търговски съобщения, и по-специално Директива 98/43/ЕО.

(30) Изпращането на непоръчани търговски съобщения по електронна поща може да е нежелателно за потребителите и доставчиците на услуги на информационното общество и да наруши безпрепятственото функциониране на интерактивните мрежи; въпросът за съгласието на получателя за определени форми на непоръчани търговски съобщения не се разглежда в настоящата директива, но той вече е разглеждан в други директиви, и по-специално в Директива 97/7/ЕО и в Директива 97/66/ЕО; в държави-членки, които разрешават непоръчани търговски съобщения по електронната поща, следва да се насърчава и улеснява създаването на подходящи устройства за филтриране от предприятията; освен това е необходимо, във всеки случай, да може да се идентифицират ясно търговските съобщения като такива, за да се повиши прозрачността и да се улесни действието на такива устройства, внедрени от

⁽²³⁾ ОВ L 15, 21.1.1998 г., стр. 14.

предприятията; непоръчаните търговски съобщения по електронната поща не трябва да водят до допълнителни разходи за комуникационни услуги за получателя.

(31) Държавите-членки, които разрешават изпращането на непоръчани търговски съобщения по електронната поща без предварителното съгласие на получателя от доставчици на услуги, които са установени на тяхна територия, трябва да гарантират, че доставчиците правят справка редовно и спазват регистрите за отказ, в които физическите лица, които не желаят да получават такива търговски съобщения, могат да се регистрират.

(32) За да се премахнат бариерите за развитие на трансгранични услуги в Общността, които членове на регламентираните професионални гилдии могат да предлагат по Интернет, е необходимо да се гарантира съответствие на равнище на Общността с професионалните правила, които имат за цел по-специално да защитават потребителите и опазват общественото здраве; кодексите за поведение на равнище на Общността биха били най-доброто средство за определяне на правилата на професионална етика, които са приложими към търговските комуникационни услуги; изработването, или по целесъобразност адаптирането на такива правила, следва да се насърчава без да се накърнява автономията на професионалните органи и асоциации.

(33) Настоящата директива допълва правото на Общността и националното право по отношение на регламентираните професии, като поддържа пълен набор от правила, които са приложими в тази област.

(34) Всяка държава-членка следва да адаптира своето законодателство, което съдържа изисквания, и по-специално изисквания по отношение на формата, които могат да ограничат сключването на договори по електронен път; разглеждането на законодателството, което изисква такова адаптиране, трябва да бъде систематично и да обхваща всички необходими етапи и действия на процеса на договаряне, включително и архивирането на договора; резултатът от това адаптиране трябва да направи договорите, които са сключени по електронен път, да станат осъществими; правният аспект на електронните подписи е предмет на Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 1999 г. относно общностна рамка за електронните подписи⁽²⁴⁾; потвърждаване получаването от доставчика на услуги може да бъде под формата на онлайн доставка на платената услуга.

(35) Настоящата директива не засяга възможността на държавите-членки да поддържат или установят общи или специфични правни изисквания за договорите, които могат да се изпълняват по електронен път, и по-специално изискванията за сигурни електронни подписи.

(36) Държавите-членки могат да поддържат ограничения за използването на електронни договори по отношение на договори, които по закон изискват намесата на съдилища, държавни органи или професии, които упражняват публична власт; тази възможност се отнася и до договори, които изискват намесата на съдилища, професии,

⁽²⁴⁾ ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.

при които се упражнява публична власт, за да има правно въздействие по отношение на трети страни, както и до договори, които изискват по закон удостоверение или нотариална заверка.

(37) Задължението на държавите-членки да отстраняват пречките за използване на електронни договори засяга само пречки, които произтичат от правни изисквания, а не специфични пречки, които произтичат от невъзможността да се използват електронни средства в определени случаи.

(38) Задължението на държавите-членки да отстраняват пречките за използване на електронни договори следва да се реализира в съответствие с правните изисквания за договорите, които са заложили в законодателството на Общността.

(39) Изключенията от разпоредбите относно договорите, които са сключени изключително по електронната поща или чрез еквивалентни индивидуални съобщения, предвидени в настоящата директива, във връзка с доставяната информация, която следва да бъде предоставена и предаването на поръчки, не трябва да има за резултат даването на възможност на доставчиците на услуги на информационното общество да заобикалят тези разпоредби.

(40) Както съществуващите, така и възникващите несъответствия в законодателството и съдебната практика на държавите-членки относно отговорността на доставчиците на услуги, които действат като посредници, пречат на безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, в частност, като се затруднява развитието на трансграничните услуги и се нарушава конкуренцията; доставчиците на услуги имат задължението да действат, при определени обстоятелства, с оглед предотвратяване или прекратяване на незаконни дейности; настоящата директива следва да послужи за подходяща основа за разработването на бързи и надеждни процедури за премахването и блокирането на достъпа до незаконна информация; такива механизми биха могли да се разработят въз основа на доброволни споразумения между всички заинтересовани страни и следва да се насърчават от държавите-членки; в интерес на всички участници в предоставянето на услуги на информационното общество е да се приемат и осъществяват такива процедури; разпоредбите на настоящата директива по отношение на отговорността не трябва да възпрепятстват разработването и ефективното внедряване от страна на различните заинтересовани страни на технически системи за защита и идентификация, както и средства за технически контрол, осъществени чрез цифровата технология при спазване на границите, които са определени от Директиви 95/46/ЕО и 97/66/ЕО.

(41) Настоящата директива балансира различните заложили интереси и установява принципи, които могат да послужат за основа на нормите и споразуменията, приети от предприятията.

(42) Освобождаването от отговорност, което е предвидено в настоящата директива, се отнася само за случаи, при които дейността на доставчика на услуги на информационното общество е ограничена до техническия процес на експлоатация и предоставяне на достъп до комуникационна мрежа, по която доставената от трети

страни информацията, се пренася или временно съхранява, с единствена цел да се повиши ефективността на преноса ѝ; тази дейност има чисто технически, автоматичен и пасивен характер, което означава, че доставчикът на услуги на информационното общество няма нито познания нито контрол върху пренасяната или съхранявана информация.

(43) Доставчикът на услуги може да се възползва от изключенията за „обикновен пренос” и за формата на съхраняване, която се нарича „кеширане”, когато не е ангажиран по никакъв начин с пренасяната информация; това изисква, наред с други неща, той да не променя информацията, която пренася; това изискване не обхваща манипулации от технически характер, които се извършват в процеса на преноса, тъй като те не изменят целостта на информацията, която се съдържа в преноса.

(44) Доставчик на услуги, който съзнателно сътрудничи на някой от получателите на неговата услуга за извършване на незаконни действия, излиза извън дейностите на „обикновен транспорт” или „кеширане” и в резултат на това не може да се възползва от дерогациите по отношение на отговорността, които са предвидени за този вид дейност.

(45) Ограниченията на отговорността на доставчиците на междинни услуги, които са определени в настоящата директива, не засягат възможността за съдебни разпореждания от всякакъв вид; такива разпореждания могат, по-специално, да бъдат заповеди, издадени от съдебни или административни органи, които изискват прекратяване или предотвратяване на нарушение, включително отстраняването на незаконна информация или блокирането на достъпа до нея.

(46) За да се възползва от ограничението на отговорността, доставчикът на услуга на информационното общество, състояща се в съхраняване на информация, трябва, веднага щом се запознае с или осъзнае незаконния характер на дейностите, да действа експедитивно за премахването или блокирането на достъпа до съответната информация; отстраняването или блокирането на достъпа трябва да се извършва при съблюдаване на принципа за свобода на словото и на процедурите, установени за тази цел на национално равнище; настоящата директива не засяга възможността на държавите-членки да установят специфични изисквания, които трябва да се изпълняват експедитивно преди премахването или блокирането на информация.

(47) Забраната за държавите-членки да налагат на доставчиците на услуги задължение за контрол се отнася само за задължения от общ характер; това не се отнася за задълженията за контрол, които са приложими към конкретен случай, и по-специално, не засяга заповеди на национални органи в съответствие с националното законодателство.

(48) Настоящата директива не засяга възможността държавите-членки да изискват от доставчиците на услуги, които съхраняват информация, предоставена от получатели на тяхната услуга, да действат с вниманието, което може да е основателно да се очаква от тях и които са предвидени в националното законодателство, за да се открият и предотвратят определени видове незаконни дейности.

(49) Държавите-членки и Комисията следва да насърчават изготвянето на кодекси за поведение; това не следва да наруши доброволния характер на такива кодекси и възможността заинтересованите страни да решават свободно дали да спазват тези кодекси.

(50) Важно е предложената директива за хармонизиране на определени аспекти на авторското право и сродните права в информационното общество и настоящата директива да влязат в сила по едно и също време с цел създаването на ясна рамка от правила във връзка с отговорността на посредниците за нарушаване на авторското право и сродните права на равнище на Общността.

(51) От всяка държава-членка трябва да се изисква, в случаите когато това е необходимо, да изменя всяко законодателство, което може да попречи на въвеждането на механизми за извънсъдебно уреждане на спорове по електронен път; резултатът от тези изменения трябва да бъде да се направи действително и ефективно възможно, в правото и на практика, функционирането на такива механизми, включително в трансгранични ситуации.

(52) Ефективното упражняване на свободите на вътрешния пазар налага да се гарантира на засегнатите ефективен достъп до средствата за уреждане на спорове; щетите, които могат да възникнат във връзка с услугите на информационното общество се характеризират както с бързина, така и с географския си обхват; с оглед на този специфичен характер и необходимостта да се гарантира, че националните органи няма да застрашават взаимното доверие, което трябва да си имат един към друг, настоящата директива приканва държавите-членки да гарантират, че има възможност за предявяване на съдебни иски; държавите-членки следва да проучат необходимостта от осигуряване на достъп до съдебни процедури чрез подходящи електронни средства.

(53) Директива 98/27/ЕО, която е приложима за услугите на информационното общество, осигурява механизъм за иски за съдебни предписания с цел защита на колективните интереси на потребителите; този механизъм ще допринесе за свободното движение на услуги на информационното общество чрез гарантиране на високо ниво на потребителска защита.

(54) Санкциите, които са предвидени в настоящата директива, не засягат други санкции или средства за правна защита, които са предвидени от националното законодателство; държавите-членки не са длъжни да предвиждат наказателни санкции за нарушаване на вътрешни разпоредби, които са приети съгласно настоящата директива.

(55) Настоящата директива не засяга правото, което е приложимо към договорните задължения във връзка със сключените от потребители договори; съответно, изпълнението на настоящата директива не може да има като последица лишаването на потребителя от защитата, която му осигуряват задължителните правила, които се

отнасят до договорните задължения, предвидени от правото на държавата-членка, в която обичайно пребивава.

(56) По отношение на дерогацията, която се съдържа в настоящата директива относно договорните задължения в договорите, които са сключени от потребители, тези задължения следва да се тълкуват като включващи информация за съществени елементи на съдържанието на договора, включително права на потребителя, които имат решаващо влияние върху решението за сключване на договор.

(57) Съгласно последователната съдебна практика на Съда на Европейските общности, държава-членка запазва правото си да предприема действия срещу доставчик на услуги, който е установен в друга държава-членка, но насочва цялата или голяма част от дейността си към територията на първата държава-членка, ако изборът за установяване е бил направен с оглед да се избегне законодателството, което би се прилагало спрямо доставчика, ако е установен на територията на първата държава-членка.

(58) Настоящата директива не се прилага за услуги, които са предоставяни от доставчици на услуги, които са установени в трета страна; с оглед на глобалното измерение на електронната търговия, все пак е целесъобразно да се гарантира съгласуваност на правилата на Общността с международните правила; настоящата директива не засяга резултатите от дискусиите в рамките на международните организации (между които Световната търговска организация, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, Комисията на ООН по международно търговско право) по правни проблеми.

(59) Въпреки глобалния характер на електронните комуникации, координацията на националните регулаторни мерки на равнище на Европейски съюз е необходима, за да се избегне разпокъсването на международния пазар и създаването на подходяща европейска регулаторна рамка; такава координация следва също да допринесе за установяването на обща и силна позиция за преговори на международни форуми.

(60) За осигуряване на безпрепятствено развитие на електронната търговия, правната рамка трябва да бъде ясна и проста, предсказуема и съвместима с правилата, които са приложими на международно ниво, така че да няма отрицателно въздействие върху конкуренцията на европейската промишленост или да възпрепятства нововъведенията в този сектор.

(61) Ако пазарът наистина трябва да функционира с помощта на електронни средства в контекста на глобализацията, страните от Европейския съюз и основните страни извън Европа трябва да провеждат консултации, за да направят съвместими законодателствата и процедурите си.

(62) Трябва да укрепва сътрудничеството с трети страни в областта на електронната търговия, и по-специално със страни-кандидатки, развиващите се страни и други търговски партньори на Европейския съюз.

(63) Приемането на настоящата директива не би следвало да попречи на държавите-членки да отчитат различните социални, професионални и културни последици, характерни за установяването на информационно общество, в частност, тя не би трябвало да възпрепятства мерките, които държавите-членки могат да предприемат в съответствие с правото на Общността за постигане на социални, културни и демократични цели, като се отчита езиковото разнообразие, национални и регионални специфики, както и културното им наследство, с цел гарантиране и поддържане на обществен достъп до възможно най-широк кръг услуги на информационното общество; във всеки случай, развитието на информационното общество следва да осигури на гражданите на Общността достъп до културното европейско наследство в цифрова среда.

(64) Електронната комуникация представлява за държавите-членки отлично средство за предоставяне на обществени услуги в областта на културата, образованието и езика.

(65) Съветът, в своя резолюция от 19 януари 1999 г. за потребителското измерение на информационното общество⁽²⁵⁾, подчертава, че защитата на потребителите заслужава специално внимание в тази област; Комисията ще проучи степента, до която съществуващите правила за защита на потребителя осигуряват недостатъчна защита в контекста на информационното общество и ще определят, при необходимост, недостатъците на това законодателство, както и тези въпроси, които биха наложили допълнителни мерки; ако е необходимо, Комисията следва да направи конкретни допълнителни предложения за отстраняване на недостатъците, които са били установени,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цел и приложно поле

1. Настоящата директива има за цел да допринесе за нормалното функциониране на вътрешния пазар, като осигурява свободното движение на услуги на информационното общество между държавите-членки.

⁽²⁵⁾ ОВ С 23, 28.1.1999 г., стр. 1.

2. Настоящата директива сближава, до степен, необходима за постигането на целта, посочена в параграф 1, определени национални разпоредби за услугите на информационното общество по отношение на вътрешния пазар, установяване на доставчиците на услуги, търговските съобщения, електронните договори, отговорността на посредниците, кодекси за поведение, извънсъдебно уреждане на спорове, средства за правна защита и сътрудничество между държавите-членки.

3. Настоящата директива допълва правото на Общността, което е приложимо към услугите на информационното общество, без да се засяга степента на защита, и по-специално на общественото здраве и интересите на потребителите, както е установено от актовете на Общността и националното законодателство, доколкото това не ограничава свободата за предоставяне на услуги на информационното общество.

4. Настоящата директива не установява допълнителни правила на международното частно право, нито разглежда юрисдикцията на съдилищата.

5. Настоящата директива не се прилага за:

а) данъчната област;

б) въпроси, които се отнасят до услуги на информационното общество, които са предмет на Директиви 95/46/ЕО и 97/66/ЕО;

в) въпроси, които се отнасят до споразумения или практики, уредени от антимонополното право;

г) следните дейности във връзка с услуги на информационното общество:

- дейностите на нотариусите или еквивалентни професии, доколкото съдържат пряко и специфично участие в упражняването на държавна власт,

- представителство на клиента и защита на неговите интереси пред съда,

- хазартни дейности, които включват залагания с парична стойност в игри на късмета, включително лотарии и сделки, свързани със залагания.

6. Настоящата директива не засяга мерките, които са предприети на равнище Общност или на национално равнище, при спазване на правото на Общността за насърчаване на културното и езиково разнообразие и осигуряване защитата на плурализма.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива, следните термини означават:

а) „услуги на информационното общество”: услуги по смисъла на член 1, параграф 2 на Директива 98/34/ЕО, изменена с Директива 98/48/ЕО;

б) „доставчик на услуги“: всяко физическо или юридическо лице, което предоставя услуги на електронното общество;

в) „установен доставчик на услуги“: доставчик на услуги, който действително извършва икономическа дейност, като използва постоянно установяване за неопределен период. Наличието и използването на технически средства и технологии, необходими за предоставянето на услугата, сами по себе си не представляват установяване на доставчика;

г) „получател на услугата“: всяко физическо или юридическо лице, което използва услуга на информационно общество за професионални или други цели, по-специално за търсене на информация или осигуряване на достъп до нея;

д) „потребител“: всяко физическо лице, което действа за цели извън неговата или нейната търговска, икономическа или професионална дейност;

е) „търговско съобщение“: всяка форма на съобщение, което има за цел да рекламира, директно или косвено, стоките, услугите или имиджа на дружество, организация или лице, което извършва търговска, производствена или занаятчийска дейност, или упражнява регламентирана професия. Следните съобщения не представляват сами по себе си търговски съобщения:

- информация, която позволява директен достъп до дейността на предприятието, организацията или лицето, по-специално названието на домейна или адреса на електронната поща,

- съобщения, които се отнасят до стоките, услугите или имиджа на дружеството, организацията или лицето, съставени по независим път, особено когато се предоставят без финансови ангажименти;

ж) „регламентирана професия“: всяка професия по смисъла на член 1, буква г) от Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално обучение с минимална продължителност от три години⁽²⁶⁾ или член 1, буква е) от Директива 92/51/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно втората обща система за признаване на професионално образование и обучение за допълнение на Директива 89/48/ЕИО⁽²⁷⁾;

з) „координирана област“: изисквания, предвидени в правните системи на държавите-членки, приложими към доставчиците на услуги на информационното общество или услуги на информационното общество, независимо дали са от общ характер или специално предназначени за тях.

и) Координираната област се отнася до изисквания, на които доставчикът на услуги трябва да отговаря по отношение на:

⁽²⁶⁾ ОВ L 19, 24.1.1989 г., стр. 16.

⁽²⁷⁾ ОВ L 209, 24.7.1992 г., стр. 25. Директива изменена с Директива 97/38/ЕО на Комисията (ОВ L 184, 12.7.1997 г., стр. 31).

- достъпа до дейност за предоставяне на услуги на информационното общество, като изисквания за квалификации, разрешително или уведомление,
 - извършване на дейност за предоставяне на услуги на информационното общество, като изисквания за поведението на доставчика на услуги, качеството или съдържанието на услугата, включително по отношение на рекламата и договорите, или изисквания за отговорността на доставчика на услуги;
- (ii) Координираната област не обхваща изисквания като:
- изисквания приложими към стоките като такива,
 - изисквания приложими към доставката на стоки,
 - изисквания приложими към услугите, които не са предоставени по електронен път.

Член 3

Вътрешен пазар

1. Всяка държава-членка гарантира, че услугите на информационното общество, които се предоставят от доставчика на услуги, който е установен на нейна територия, съответстват на националните разпоредби на съответната държава-членка, които са част от координираната област.
2. Държавите-членки не могат, по причини, свързани с координираната област, да ограничават свободата на предоставяне на услуги на информационното общество от друга държава-членка.
3. Параграф 1 и 2 не се прилагат за областите, посочени в приложението.
4. Държавите-членки не могат да предприемат мерки за дерогиране от параграф 2 по отношение на дадена услуга на информационното общество, ако са изпълнени следните условия:

а) мерките трябва да бъдат:

(i) необходими поради една от следните причини:

- обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на непълнолетните и борбата срещу подстрекаване към омраза на расова, сексуална, религиозна основа или на основа националност, и нахърняване на човешкото достойнство на отделни лица,
- опазване на общественото здраве,
- обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана,
- защита на потребителите, включително инвеститорите;

(ii) предприети срещу услуга на информационното общество, която е в ущърб на целите, посочени в точка (i) или които представляват сериозен риск за накърняването на тези цели;

(iii) пропорционални на тези цели;

б) преди да се предприемат посочените мерки и без да се засягат съдебните процедури, включително предварителните процесуални действия, извършвани в рамките на следствието, държавата-членка е:

- помолила държавата-членка, посочена в параграф 1, да предприеме мерки, и последната не е предприела такива или предприетите са били недостатъчни,

- уведомила Комисията и държавата-членка, посочена в параграф 1, за намерението ѝ да предприеме такива мерки.

5. Държавите-членки могат, при спешност, могат да дерогират условията, предвидени в параграф 4, буква б). В такива случаи мерките се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата-членка, посочена в параграф 1, като изтъква причините, поради които държавата-членка счита, че случаят е спешен.

6. Без да се засяга възможността на държавата-членка да взема и прилага въпросните мерки, Комисията проучва съвместимостта на съобщените мерки със законодателството на Общността в най-кратки срокове; когато се направи извода, че съответната мярка е несъвместима с правото на Общността, Комисията се обръща с молба към съответната държава-членка да се въздържа от предприемането на предвидените мерки или спешно да спре прилагането им.

ГЛАВА II

ПРИНЦИПИ

Раздел 1: Изисквания за установяване и информация

Член 4

Принцип, който изключва предварително разрешително

1. Държавите-членки следят достъпът и упражняването на дейността на доставчика на услуги на информационното общество да не подлежи на предварително разрешително или някакво друго изискване с еквивалентен ефект.

2. Параграф 1 не засяга разрешителните режими, които не са специално и изключително насочени към услуги на информационното общество, или които са обхванати в Директива 97/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 1997 г. относно общата рамка на общите разрешителни и индивидуални лицензи в областта на телекомуникационните услуги⁽²⁸⁾.

Член 5

Обща информация, която следва да се предоставя

1. В допълнение към други изисквания за информация, предвидени в правото на Общността, държавите-членки гарантират, че доставчикът на услуги осигурява лесен, директен и постоянен достъп на получателите на услугата и на компетентните органи най-малко до следната информация:

а) името на доставчика на услуги;

б) географския адрес, на който доставчикът на услуги е установен;

в) данни за доставчика на услуги, включително адреса на електронна му поща, които позволяват бързо да се влезне в контакт и да се предават съобщения с него по директен и ефективен начин;

г) в случаите, когато доставчикът на услуги е регистриран в търговски или подобен публичен регистър, търговският регистър, в който доставчикът е вписан и неговият регистрационен номер, или еквиваленти средства за идентификация в този регистър;

д) в случаите, когато дейността му подлежи на разрешителен режим, данни за съответния надзорен орган;

е) по отношение на регламентирани професии:

- всяка професионална организация или подобна институция, в която доставчикът на услуги е регистриран,
- професионално звание и държавата-членка, където е получено,
- препратка към приложимите професионални правила в държавата-членка по установяване и средствата за достъп до тях;

ж) когато доставчикът на услуги предприеме дейност, която подлежи на облагане с ДДС, идентификационния номер по член 22, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизирането на

⁽²⁸⁾ ОВ L 117, 7.5.1997, стр. 15.

законодателствата на държавите-членки по отношение на данък върху оборота – Обща система за данък добавена стойност: еднаква база за оценка⁽²⁹⁾.

2. В допълнение към други изисквания по отношение на информацията, предвидени в правото на Общността, държавите-членки гарантират най-малко, че в случаите, когато услуги на информационното общество касаят цени, те се посочват ясно и недвусмислено и, по-специално, трябва да се посочва дали включват данъци и разходи за доставка.

Раздел 2: Търговски съобщения

Член 6

Информация, която следва да се предоставя

Освен другите изисквания за информация, които са предвидени в правото на Общността, държавите-членки гарантират, че търговските съобщения, които са част от, или съставляват услуга на информационното общество, отговарят най-малко на следните условия:

- а) търговското съобщение трябва ясно да бъде определяемо като такова;
- б) самоличността на физическото или юридическо лице, от името на което е извършено търговското съобщение, трябва да може лесно да се установи;
- в) рекламни оферти, като отстъпки в цените, премии и подаръци, когато са разрешени в държавата-членка, където е установен доставчикът на услуги, трябва да бъдат ясно определяеми като такива, а условията, които трябва да са изпълнени, за да могат да се ползват, трябва да бъдат лесно достъпни и представени точно и недвусмислено.
- г) рекламните състезания или игри, когато са разрешени в държавата-членка, където е установен доставчикът на услуги, трябва да бъдат ясно определяеми като такива, а условията за участие трябва да бъдат лесно достъпни и представени точно и недвусмислено.

Член 7

Непоръчани търговски съобщения

1. В допълнение към други изисквания, които са предвидени в правото на Общността, държавите-членки, които разрешават непоръчани търговски съобщения по електронната поща, гарантират, че такива търговски съобщения от доставчика на

⁽²⁹⁾ ОВ L 145, 13.6.1977 Г., стр. 1. Директива, последно с Директива 1999/85/ЕО (ОВ L 277, 28.10.1999 Г., стр. 34).

услуги, който е установен на тяхната територия, могат ясно и недвусмислено да бъдат идентифицирани като такива в момента на получаването им от получателя.

2. Без да се засяга Директива 97/7/ЕО и Директива 97/66/ЕО, държавите-членки предприемат мерки, за да гарантират, че доставчиците на услуги, които изпращат по електронната поща непоръчани търговски съобщения правят справка редовно с регистрите за отказ, в които физическите лица, които не желаят да получават такива търговски съобщения, могат да се регистрират и спазват желанието им.

Член 8

Регламентирани професии

1. Държавите-членки гарантират, че ползването на търговски съобщения, които са част от или съставляват услуга на информационното общество, предоставена от член на регламентирана професионална гилдия, е разрешено при спазване на професионалните правила, по-специално по отношение на независимостта, достойнството и честта на професията, професионалната тайна и лоялност към клиентите и други членове на професионалната гилдия.

2. Без да се засяга автономията на професионалните организации и асоциации, държавите-членки трябва да насърчават професионалните асоциации и организации да изготвят кодекси за поведение на равнище Общност, за да се определят видовете информация, която може да се предоставя за целите на търговското съобщение в съответствие с правилата по параграф 1.

3. При изготвяне на предложенията за инициативи на Общността, които може да се окажат необходими за нормалното функциониране на вътрешния пазар във връзка с информацията по параграф 2, Комисията отдава необходимото внимание на кодексите за поведение, приложими на равнище Общност и да действа в тясно сътрудничество със съответните професионални асоциации и организации.

4. Настоящата директива се прилага в допълнение към директивите на Общността, относно достъпа до и упражняването на регламентирани професии.

Раздел 3: Договори сключени по електронен път

Член 9

Режим на договорите

1. Държавите-членки гарантират, че тяхната съдебна система позволява сключването на договори по електронен път. Държавите-членки гарантират, по-специално, че правният режим, приложим към процеса на договаряне не възпрепятства използването

на електронни договори и не води до лишаването на такива договори от действие и валидност поради това, че се сключени по електронен път.

2. Държавите-членки могат да предвидят, че параграф 1 не се отнася до всякакви или определени договори, които спадат към една от следните категории:

а) договори, които създават или прехвърлят права върху недвижимо имущество, с изключение на наемни права;

б) договори, които изискват по закон участието на съдилища, държавни органи или професионални организации, които упражняват държавна власт;

в) договори за гаранции и обезпечения, предоставени от лица, които действат извън рамките на собствената им търговска, икономическа или професионална дейност;

г) договори, уреждани от семейното или наследственото право.

3. Държавите-членки посочват на Комисията категориите по параграф 2, към които не прилагат параграф 1. Държавите-членки представят на Комисията доклад на всеки пет години за прилагането на параграф 2, в който се обясняват причините за необходимостта да се запазят категориите по параграф 2, буква б), към които не се прилага параграф 1.

Член 10

Информация, която следва да се предоставя

1. В допълнение към другите изисквания за информация, които са предвидени в правото на Общността, държавите-членки гарантират, освен ако друго не е договорено между страните, които не са потребители, че най-малко следната информация се предоставя от доставчика на услуги ясно, разбираемо и недвусмислено и преди да се направи поръчката от получателя на услугата:

а) различните технически етапи, които трябва да се следват за сключване на договора;

б) дали сключеният договор ще бъде архивиран от доставчика на услугите или не и дали ще бъде достъпен;

в) техническите средства за откриване и коригиране на грешки във входните данни преди правенето на поръчката;

г) предложените езици за сключване на договора.

2. Държавите-членки гарантират, освен ако друго не е договорено между страните, че доставчикът на услуги посочва съответните кодекси за поведение, на които се подчинява и информация за това как може да се направи справка с тези кодекси по електронен път.

3. Договорните клаузи и общите условия, предоставени на получателя, трябва да съществуват във вид, който му позволява да ги съхранява и възпроизвежда.

4. Параграф 1 и 2 не се прилагат за договори, които са сключени изключително чрез обмен на електронна поща или еквивалентни индивидуални съобщения.

Член 11

Подаване на поръчка

1. Държавите-членки гарантират, освен ако друго не е договорено между страните, които не са потребители, че в случаите когато получателят на услуга направи своята поръчка чрез технологични средства, се прилагат следните принципи:

- доставчикът на услуги трябва да потвърди получаването на поръчката на получателя без неоправдано забавяне и по електронен път,

- поръчката и потвърждаване на получаването се считат за получени когато страните, за които са адресирани, могат да имат достъп до тях.

2. Държавите-членки гарантират, освен ако друго не е договорено между страните, които не са потребители, че доставчикът на услуги предоставя на получателя на услугата подходящи, ефективни и достъпни технически средства, които му позволяват да идентифицира и коригира грешки във входните данни преди правенето на поръчката.

3. Параграф 1, първо тире, и параграф 2 не се прилагат за договори, които са сключени изключително чрез обмен на електронна поща или еквивалентни индивидуални комуникации.

Раздел 4: Отговорност на междинни доставчици на услуга

Член 12

„Обикновен пренос”

1. Когато се предоставя услуга на информационното общество, която се състои в пренасяне по комуникационната мрежа на информация за получателя на услугата, или предоставяне на достъп до комуникационна мрежа, държавите-членки гарантират, че доставчикът на услуги не носи отговорност за пренесената информация, при условие че доставчикът:

а) не започва пренасянето на информация;

б) не подбира получателя на пренесената информация;

и

в) не подбира или променя информацията, която се съдържа в пренасянето.

2. Действията по пренасяне и предоставяне на достъп по параграф 1, включват автоматично, непосредствено и временно съхраняване на информация, дотолкова доколкото това се прави с единствената цел за осъществяване на пренос на информация по комуникационната мрежа, и при положение че информацията не се съхранява за период по-дълъг от необходимия за самия пренос.

3. Този член не засяга възможността съд или административен орган, в съответствие с правните системи на държавите-членки, да изисква доставчикът на услуги да прекъсне или предотврати нарушение.

Член 13

„Кеширане”

1. В случаите, когато се предоставя услуга на информационното общество, която се състои се в пренасяне по комуникационна мрежа на информация, предоставена на получател на услугата, държавите-членки гарантират, че доставчикът на услуги не носи отговорност за автоматичното, непосредствено и временно съхраняване на тази информация, което се извършва с единствената цел да се подобри ефективността на по-нататъшния пренос на информация до други получатели на услугата по тяхна заявка, при условие че:

а) доставчикът не променя информацията;

б) доставчикът спазва условията за достъп до информацията;

в) доставчикът спазва правилата за актуализиране на информацията, определени, широко признати и използвани от промишлеността;

г) доставчикът не пречи на законното използване на технологията, широко призната и използвана от промишлеността, за получаване на данни за ползването на информация;

и

д) доставчикът действа експедитивно за отстраняване или блокиране на достъпа до съхранена информация, след като е узнал факта, че информацията в първоначалния източник на преноса е отстранена от мрежата или достъпът до нея е блокиран, или че съд или административен орган е наредил такова отстраняване или блокиране.

2. Този член не засяга възможността съд или административен орган, в съответствие с правните системи на държавите-членки, да изисква от доставчика на услуги да прекрати или предотврати нарушение.

Член 14

Съхраняване на информация

1. Когато се предоставя услуга на информационното общество, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна на получателя на услугата, държавите-членки гарантират, че доставчикът на услуги не носи отговорност за информацията, съхранена по молба на получателя на услугата, при условие че:

а) доставчикът няма сведения за незаконна дейност или информация, а във връзка с иски за щети, не е запознат с факти или обстоятелства, от които да е видна незаконната дейност или информация;

или

б) доставчикът, при получаването на такива сведения или запознаването с такива факти, действа експедитивно за отстраняването или блокирането на достъпа до информацията.

2. Параграф 1 не се прилага в случаите, когато получателят на услугата действа въз основа на получено пълномощие или под контрола на доставчика.

3. Този член не засяга възможността съдебен или административен орган, в съответствие с правните системи на държавите-членки, да изисква от доставчика на услуги да прекрати или предотврати нарушение, нито засяга възможността да предвидят процедури, които уреждат отстраняване или блокиране на достъпа до информация.

Член 15

Отсъствие на общо задължение за контрол

1. Държавите-членки не налагат общо задължение на доставчиците при предоставянето на услугите по членове 12, 13 и 14 да контролират информацията, която пренасят или съхраняват, нито общо задължение да търсят активно факти или обстоятелства за незаконна дейност.

2. Държавите-членки могат да установят задължения за доставчиците на услуги на информационното общество за бързо информиране на компетентните публични органи за предполагаеми незаконни действия или информация, предоставена на получателите на техните услуги, или задължения за предаване на компетентните органи, по тяхно искане, на информация която позволява идентифицирането на получатели на техните услуги, с които те имат договори за съхраняване на данни.

ГЛАВА III

ПРИЛАГАНЕ

Член 16

Кодекси за поведение

1. Държавите-членки и Комисията насърчават:

а) съставянето на кодекси за поведение на равнище Общност, чрез търговски, професионални и потребителски асоциации или организации, които имат за цел да допринесат за правилното прилагане на членове от 5 до 15;

б) доброволното представяне на Комисията на проекти на кодекси за поведение на национално равнище или на равнище Общност;

в) достъп до тези норми на поведение на езиците на Общността по електронен път;

г) уведомяване на държавите-членки и на Комисията, от търговски, професионални и потребителски асоциации или организации, за тяхната оценка за прилагането на кодексите на поведение и тяхното въздействие върху практиките, навиците и обичаите във връзка с електронната търговия;

д) съставянето на кодекси за поведение по отношение защитата на непълнолетни и човешкото достойнство.

2. Държавите-членки и Комисията насърчават включването на асоциации или организации, които са представители на потребителите, в изработването и прилагането на кодексите за поведение, които имат отношение към техните интереси и съставени в съответствие с параграф 1, буква а). Когато е необходимо, асоциациите, които представляват хора с увредено зрение и инвалиди, относно техните специфични нужди.

Член 17

Извънсъдебно уреждане на спорове

1. Държавите-членки гарантират, че в случаи на разногласие между доставчика на услуги на информационното общество и получателя на услугата, тяхното законодателство не възпрепятства използването на механизми за извънсъдебно

уреждане на спорове, предвидени в националното право, включително чрез подходящи електронни средства.

2. Държавите-членки насърчават органите за извънсъдебно уреждането на спорове, и по-специално във връзка с потребителите, да действат по начин, който да осигурява съответни процедурни гаранции за засегнатите страни.

3. Държавите-членки насърчават органите за извънсъдебно уреждането на спорове да информират Комисията за важни решения, които взимат по отношение на услугите на информационното общество и да предоставят друга информация за практиките, употребите и обичаите в електронната търговия.

Член 18

Средства за съдебна защита

1. Държавите-членки гарантират, че средствата за правна защита, осигурени от националното законодателство във връзка с дейностите по предоставяне на услуги на информационното общество, позволяват бързото приемане на мерки, включително и временни, за прекратяване на предполагаемо нарушение и предотвратяване на по-нататъшно накърняване на съответните интереси.
2. Приложението към Директива 98/27/ЕО се допълва както следва:

"11. Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. относно определени правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („директива за електронната търговия”) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).”

Член 19

Сътрудничество

1. Държавите-членки разполагат с подходящи средства за наблюдение и разследване, които са необходими за ефективното прилагането на настоящата директива и следят доставчиците на услуги да им предоставят необходимата информация.
2. Държавите-членки си сътрудничат с други държави-членки; за тази цел назначават едно или няколко лица за контакт, като данните за тях се съобщават на другите държави-членки и на Комисията.
3. Държавите-членки, по най-бърз начин, и в съответствие с националното законодателство, предоставят помощ и информация, която е изисквана от други

държави-членки или от Комисията, включително чрез подходящи електронни средства.

4. Държавите-членки установяват лица за контакти, които са достъпни най-малко по електронен път, и от които получателите и доставчиците на услуги могат:

а) да получават обща информация за договорните права и задължения, както и за съществуващите механизми за рекламата и компенсация в случай на спорове, включително и практически съвети за ползването на такива механизми;

б) да получават координатите на органите, асоциациите или организациите, от които могат да получат допълнителна информация или практическо съдействие.

5. Държавите-членки насърчават съобщаването на Комисията за важни административни и съдебни решения, които са взети на тяхна територия, относно спорове, свързани с услуги на информационното общество, както и практиките, употребите и обичаите във връзка с електронната търговия. Комисията съобщава тези решения на другите държави-членки.

Член 20

Санкции

Държавите-членки определят санкции, които са приложими към нарушенията на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива и вземат всички необходими мерки за тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и разубеждаващи.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 21

Преразглеждане

1. Преди 17 юли 2003 г., и след това на всеки две години, Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет доклад за прилагането на настоящата директива, който е придружен, ако е необходимо, от предложения за адаптирането ѝ към правните, технически и икономически тенденции в областта на услугите на информационното общество, и в частност по-специално по отношение на превенцията на престъпността, защитата на малолетните, защитата на потребителите и нормалното функциониране на вътрешния пазар.

2. При разглеждане на необходимостта от адаптиране на настоящата директива, докладът анализира, в частност, необходимостта от предложения относно

отговорността на доставчиците за хипервръзки и услуги за средства за търсене, процедури за уведомление и изтегляне и приписването на отговорност за изтегляне на съдържанието. В доклада се анализира и необходимостта от допълнителни условия за освобождаване от отговорност, които са предвидени в член 12 и 13, в светлината на развитието на техниката и възможността за прилагане на принципите на вътрешния пазар към непоръчани търговски съобщения по електронната поща.

Член 22

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива преди 17 януари 2002 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.
2. Когато държавите-членки приемат мерките по параграф 1, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 23

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 24

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 8 юни 2000 година.

За Европейския парламент:
Председател 1
N.FONTAINE

За Съвета :
Председател
G.d'OLIVERIA MARTINS

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДЕРОГАЦИИ ОТ ЧЛЕН 3

Както е предвидено в член 3, параграф 3, член 3, параграф 1 и 2 не се прилага за:

- авторско право и сродни права, права посочени в Директива 87/54/ЕИО⁽¹⁾ и Директива 96/9/ЕО⁽²⁾ както и права на индустриална собственост,
- издаването на електронни пари от институции, по отношение на които държавите-членки са приложили една от дерогациите, предвидена в член 8, параграф 1 от Директива 2000/46/ЕО⁽³⁾,
- член 44, параграф 2 от Директива 85/611/ЕИО⁽⁴⁾,
- член 30 и дял IV от Директива 92/49/ЕИО⁽⁵⁾, дял IV от Директива 92/96/ЕИО⁽⁶⁾, член 7 и 8 от Директива 88/357/ЕИО⁽⁷⁾ и член 4 от Директива 90/619/ЕИО⁽⁸⁾,
- свободата на страните да избират правото, което е приложимо към техния договор,
- договорни задължения във връзка с договорите, сключени от потребители,
- формална валидност на договорите, които създават или прехвърлят права върху недвижим имот, в случаите когато такива договори са предмет на задължителни формални изисквания на законодателството на държавите-членки, в които се намира недвижимия имот,
- разрешително за непоръчани търговски съобщения по електронната поща.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 27.1.1987 г., стр. 36

⁽²⁾ ОВ L 77, 27.3.1996 г., стр. 20.

⁽³⁾ Все още непубликувана в *Официален вестник*.

⁽⁴⁾ ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директива последно изменена с Директива 95/26/ЕО (ОВ L 168, 18.7.1995 г., стр. 7).

⁽⁵⁾ ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1. Директива последно изменена с Директива 95/26/ЕО.

⁽⁶⁾ ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 2. Директива последно изменена с Директива 95/26/ЕО.

⁽⁷⁾ ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1. Директива последно изменена с Директива 92/49/ЕО.

⁽⁸⁾ ОВ L 330, 29.11.1990 г., стр. 50. Директива последно изменена с Директива 92/96/ЕО.